

Sf. Macarie, implicat într-o criză de sarcină: Și-a asumat copilul, deși nu era al lui, spune Pr. Radu Brînză

Părintele Radu Brînză, coordonatorul Departamentului Pro Vita al Arhiepiscopiei Iașilor (Pro Vita Iași), a publicat marți o reflecție despre un episod din viața Sfântului Macarie Egipteanul. El scrie că „avem un caz pro vita clasic” în care sfântul ne arată calea asumării: „Puterea de a lua lucrurile așa cum ni le trimite Dumnezeu și încrederea în El”.

Sfântul, acuzat de o tânără că a lăsat-o însărcinată, s-a îngrijit de cele necesare ei și copilului pe tot parcursul sarcinii, deși aceasta a însemnat să se facă de rușine în sat.

„O proporție mare a avorturilor au cauze de acest gen: tineri care se lasă prinși în mrejele promisiunilor deșarte și ale plăcerilor trupești ignoră orice îndemn la castitate, pe motiv că este învechit, depășit”, scrie Părintele Radu Brînză.

„Însă, odată ce se întâlnesc cu responsabilitatea unei sarcini, iau decizii proaste,

cea mai gravă fiind uciderea copilului”, adaugă el.

În Pateric, întâmplarea este redată în cuvintele sfântului.

„Și ziceam în gândul meu: «Macarie, iată, ți-ai găsit femeie. Trebuie să lucrezi puțin mai mult ca să o hrănești». Și lucram ziua și noaptea și îi trimeteam ei. Când i-a venit vremea să nască, ticăloasa a rămas multe zile chinându-se și nu năștea. Și i-au zis: «Ce este aceasta?». Iar ea a zis: «Eu știu: pentru că l-am ponegrit pe pustnic și i-am adus învinuire mincinoasă; iar dânsul nu are vină, ci cutare tânăr».”

Gestul sfântului de a nu nega acuzațiile aduse este un exemplu pentru noi, cei de azi.

Azi refuzăm responsabilitatea copiilor noștri, din motive mult mai puțin importante decât nedreptatea care i s-a făcut Sfântului Macarie cel Mare: „este greu, nu avem salarii, trebuie să ne împlinim profesional, nu este încă timpul, nu avem ce mânca, nu avem casa noastră etc”.

Însă, scrie Părintele Radu Brînză, „experiența ne învață că, oricât de greu ar fi, Dumnezeu nu ne lasă”. El aduce în acest sens mărturia unui tată de familie numeroasă, domnul Neculai Popa din Roznov, care are 13 copii.

Acesta a spus: „Până la al cincilea copil este greu; de la al șaselea până la al optulea, simți din plin ajutorul lui Dumnezeu, iar de la al nouălea, îți ia Dumnezeu orice greutate și te poartă în brațe Sale”.

„Este înduioșătoare responsabilitatea Sfântului Macarie față de tânăra însărcinată. Cu siguranță, avea mijloacele legale de a face dreptate în fața societății și de a nu plăti ceea ce noi numim astăzi pensie alimentară”, scrie coordonatorul Pro Vita Iași.

„Cu toate acestea, din ascultare față de Dumnezeu, dar și din iubire față de viața copilului din pânțece, acceptă nedreptatea cruntă și muncește pentru «femeia lui»”.

„Din fericire, sunt și astăzi foarte mulți părinți care își poartă greutatea familiei cu osteneală și demnitate”, scrie Părintele Radu Brînză.

„Oameni neștiuți, cu copii – nu câți și-au programat ei, ci câți le-a dat Dumnezeu – care fac exact ce făcea și Sfântul Macarie: acea trudă zilnică pentru familia lor, pe care o fac cu nădejdea că Dumnezeu nu-i va lăsa”.

Fuga sfântului de slava de la oameni după ce se află adevărul „ne arată că toată perioada de calvar a fost, de fapt, o perioadă de viețuire împreună cu Dumnezeu”, mai explică părintele.

Și astfel, învățăm de la Sfântul Macarie Egipteanul că fericirea sau nefericirea depind de „cât de mult pricepem ce vrea Dumnezeu de la noi, cât de mult considerăm viața noastră și a copiilor noștri drept un minunat dar de la Dumnezeu și, mai ales, cât de mult suntem dispuși la o serioasă colaborare cu Dumnezeu”, încheie Părintele Radu Brînză.

Foto credit: Doxologia

basilica.ro